

3. nedeľa A

*Pod'te za mnou a
ja z vás urobím rybárov ľudí. (Mt 4,19)*

Prvé čítanie

Kniha proroka Izaiáša 8,23b – 9,3

V predošlom čase Pán ponížil krajinu Zabulon a krajinu Neftali, ale v poslednom čase oslávi morskú cestu, kraj za Jordánom, územie pohanov. Ľud, čo kráča vo tmách, uzrie veľké svetlo; nad tými, čo bývajú v krajine temnôt, zažiarí svetlo.

Rozmnožuješ plesanie, zväčšuješ radosť; jasajú pred tebou, ako sa jasá pri žatve, ako plesajú tí, čo sa delia o korisť.

Pretože lámeš jeho ťažké jarmo, brvno na jeho pleciach a palicu jeho utláčateľa ako v deň porážky Madiancov.

Druhé čítanie

1. list Korintťanom 1,10-13.17

Bratia a sestry, pre meno nášho Pána Ježiša Krista vás prosím: buďte všetci zajedno. Nech nie sú medzi vami roztržky. Cíťte a zmýšľajte úplne rovnako. Ľudia z domu Chloe mi totiž o vás, bratia moji, oznámili, že sú medzi vami spory. Chcem tým povedať, že každý z vás hovorí: "Ja sa držím Pavla", "ja zasa Apolóna", "ja Kéfasa", "ja Krista."

Je Kristus rozdelený? Pavol bol za vás ukrižovaný? Alebo v Pavlovom mene ste boli pokrstení?

Kristus ma neposlal krstiť, ale ohlasovať evanjelium, a to nie nejakými múdrymi rečami, aby Kristov kríž nebol zbavený svojej sily.

Evanjelium

Matúš 4,12-17

Keď sa Ježiš dopočul, že Ján je uväznený, utiahol sa do Galilejska; opustil Nazaret a prišiel bývať do pobrežného mesta Kafarnaum, v končinách Zabulon a Neftali, aby sa splnilo, čo predpovedal prorok Izaiáš: "Krajina Zabulon a krajina Neftali, na ceste k moru, za Jordánom, Galilea pohanov! Ľud bývajúci v temnotách uvidel veľké svetlo; svetlo zažiarilo tým, čo sedeli v temnom kraji smrti."

Od tej chvíle začal Ježiš kázať: "Kajajte sa, lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo."

Na zamyslenie

Čo znamená svetlo, vie posúdiť každý, kto už raz podstúpil operáciu očí, kto musel vydržať jednu noc bez spánku alebo ten, kto len naplno vychutnával východ slnka. Už prvé lúče slnka prinášajú farbu, teplo a svetlo do sveta. Utešujú a oslobodzujú od samoty a straty odvahy. Vidieť svetlo znamená byť spojený so životom.

Dnes sa stretávame dvakrát s tým istým "svetlo prinášajúcim" proroctvom. Je to v prvom čítaní a v evanjeliu: "Ľud, čo kráča vo tmách, uzrie veľké svetlo." (Iz 9,1). Evanjelista Matúš je presvedčený, že toto proroctvo sa naplnilo v Ježišovi, a preto tu cituje aj toto miesto z Izaiáša. Prísľúbenie svetla národu, ktorý žije v temnote, je odpoveďou na skúsenosť straty, samoty, depresie a straty svojich vlastných koreňov. To, čo platilo pre izraelský národ, to platilo a platí pre každého človeka na jeho životnej ceste. Neprepadnúť depresii a nevzdať sa, ale upriamiť pohľad na cieľ je to, čo môže pomôcť v kríze, čo nás môže z nej vyviešť. Neznamená to, že táto cesta je jednoduchá, že budeme uchránení od utrpenia a núdze, ale keď sa nám podarí otvoriť zrak, pozrieť sa za toto všetko, nájdeme silu na to, aby sme dokázali znášať a niesť všetko, čo nás utláča, umára a to všetko vo viere v svetlo a v radosť, ktorá nás na konci očakáva. Možno sa v nás vynorí spomienka na tú alebo onú osobnú skúsenosť, na to ako sa vo veľkej kríze a ochromujúcej nezmyselnosti opäť objavila v nás Božia iskra prinášajúca život a my sme pomocou láskyplného vedenia iných boli vyvedení z našich smrteľných úzkostí, objavili sme v sebe opäť našu vlastnú silu a vďaka tejto skúsenosti sme sa sami stali svetlom pre druhých. Radosť z úrody sa ukáže až po ťažkej, namáhavej práci na poli. Je potrebné, možno, kus "poriadnej" (= telesno-duševno-duchovnej) práce na preoraní nášho vlastného vnútra a to tak, že pripustíme v nás boj tých rôznych síl a naučíme sa tak integrovať v nás tie rozličné svetlé a temné stránky. Až potom sa môžeme stať ľuďmi naplnenými svetlom. Na začiatku cesty stojí Ježišovo ohlasovanie v pohanskej Galilei. To znamená v tej krajine, ktorá bola celé storočia obsadená cudzincami, v krajine mimo hraníc židovského národa. Na začiatku cesty stojí prísľub, že budem prijatý taký, aký som, v krajine mojich nielen silných stránok, ale aj tých slabých.

V tieni smrti sa objavuje svetlo. Môj život už nie je bez zmyslu, bez cieľa, pretože – dokonca aj v telesnej smrti – je zachovaný v spoločenstve s Bohom.

Obráť sa, konaj pokánie, hovorí ku mne Ježiš. Už nemusíš zapierať svoje chyby alebo ich bagatelizovať. Nemusíš už v sebe potláčať to nevydarené v tvojom živote. Pretože Božie kráľovstvo je blízko, keď všetko choré je prijaté bez strachu a tak to môže byť aj uzdravené.

Takéto skúsenosti mali ľudia, ku ktorým Ježiš hovoril: "Obráť sa! Pretože Božie kráľovstvo je blízko." Volal ich takých, akí boli, povolával ich s ich silnými stránkami, s ich slabosťami, bez akejkoľvek podmienky. Keď najprv začuli jeho volanie, a keď ho potom aj prijali, mohol im dať cieľ a dôvod nanovo začať ich život.

Máme dnes odvahu veriť v toto prísľúbenie, veriť, že sa v Ježišovi môžu naplniť staré sny o spásanosnom živote a o spravodlivosti? Keď budeme úprimní, budeme musieť si priznať, že nám v tom nie zriedkavo bránia naše výhrady. Držíme sa radšej toho, čo sa dá uchopiť, poznať, čo je blízko, čím sa dá sa disponovať, a čo nás robí určitým spôsobom závislými, pretože potom už nemáme tú slobodu odvážiť sa podstúpiť to neznáme, nové, bláznivé... Evanjelium nás pobáda na základe rozprávania, príbehov o povolání učeníkov podstúpiť toto bláznivé, "nerozumné": zdá sa to byť úplne bláznivé nechať všetko ležať a stáť, aby sme vyrazili na novú cestu. Ale možno už vôbec nemôžeme a nevieme inak, keď sa nám "ukáže svetlo"? Keď budeme cítiť, že sme volaní celkom osobne, keď si budeme toho vedomí, že život nás práve volá, potom budú smerovať naše cesty k svetlu. Ježiš povolával svojich nasledovníkov hocikde a hocikedy. Prečo by to tak nemohlo byť aj dnes a teraz a práve ja?

3. nedeľa A

**Pod'te za mnou a
ja z vás urobím rybárov ľudí. (Mt 4,19)**

Prvé čítanie

Kniha proroka Izaiáša 8,23b – 9,3

V predošlom čase Pán ponížil krajinu Zabulon a krajinu Neftali, ale v poslednom čase oslávi morskú cestu, kraj za Jordánom, územie pohanov.

Ľud, čo kráča vo tmách, uzrie veľké svetlo; nad tými, čo bývajú v krajine temnôt, zažiarí svetlo.

Rozmnožuješ plesanie, zväčšuješ radosť; jasajú pred tebou, ako sa jasá pri žatve, ako plesajú tí, čo sa delia o koristi.

Pretože lámeš jeho ťažké jarmo, brvno na jeho pleciah a palicu jeho utláčateľa ako v deň porážky Madiancov.

Druhé čítanie

1. list Korintánom 1,10-13.17

Bratia a sestry, pre meno nášho Pána Ježiša Krista vás prosím: buďte všetci zajedno. Nech nie sú medzi vami roztržky. Cíťte a zmyšľajte úplne rovnako.

Ľudia z domu Chloe mi totiž o vás, bratia moji, oznámili, že sú medzi vami spory.

Chcem tým povedať, že každý z vás hovorí: "Ja sa držím Pavla", "ja zasa Apolóna", "ja Kéfasa", "ja Krista."

Je Kristus rozdelený? Pavol bol za vás ukrižovaný? Alebo v Pavlovom mene ste boli pokrstení?

Kristus ma neposlal krstiť, ale ohlasovať evanjelium, a to nie nejakými múdrymi rečami, aby Kristov kríž nebol zbavený svojej sily.

Evanjelium

Matúš 4,12-23

Keď sa Ježiš dopočul, že Ján je uväznený, utiahol sa do Galilejska; opustil Nazaret a prišiel bývať do pobrežného mesta Kafarnaum, v končinách Zabulon a Neftali, aby sa splnilo, čo predpovedal prorok Izaiáš: "Krajina Zabulon a krajina Neftali, na ceste k moru, za Jordánom, Galilea pohanov! Ľud bývajúci v temnotách uvidel veľké svetlo; svetlo zažiarilo tým, čo sedeli v temnom kraji smrti."

Od tej chvíle začal Ježiš kázať: "Kajajte sa, lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo."

Keď prechádzal popri Galilejskom mori, videl dvoch bratov, Šimona, ktorý sa volá Peter, a jeho brata Ondreja spúšťať sieť do mora; boli rybármi. I povedal im: "Pod'te za mnou a ja z vás urobím rybárov ľudí." Oni hneď zanechali siete a šli za ním.

Ako šiel ďalej, videl iných dvoch bratov, Jakuba, Zebedejovho syna, a jeho brata Jána, ako na loďke so svojím otcom opravovali siete; aj ich povolal. Oni hneď zanechali loďku i svojho otca a šli za ním.

Ježiš chodil po celej Galilei, učil v ich synagógach, ohlasoval radostnú zvesť o Kráľovstve a uzdravoval každú chorobu a každý neduh medzi ľuďom.

Na zamyslenie

Čo znamená svetlo, vie posúdiť každý, kto už raz podstúpil operáciu očí, kto musel vydržať jednu noc bez spánku alebo ten, kto len naplno vychutnával východ slnka. Už prvé lúče slnka prinášajú farbu, teplo a svetlo do sveta. Utešujú a oslobodzujú od samoty a straty odvahy. Vidieť svetlo znamená byť spojený so životom.

Dnes sa stretávame dvakrát s tým istým "svetlo prinášajúcim" proroctvom. Je to v prvom čítaní a v evanjeliu: "Ľud, čo kráča vo tmách, uzrie veľké svetlo." (Iz 9,1). Evanjelista Matúš je presvedčený, že toto proroctvo sa naplnilo v Ježišovi, a preto tu cituje aj toto miesto z Izaiáša. Prísľúbenie svetla národu, ktorý žije v temnote, je odpoveďou na skúsenosť straty, samoty, depresie a straty svojich vlastných koreňov. To, čo platilo pre izraelský národ, to platilo a platí pre každého človeka na jeho životnej ceste. Neprepadnúť depresii a nevzdať sa, ale upriamiť pohľad na cieľ je to, čo môže pomôcť v kríze, čo nás môže z nej vyvieť. Neznamená to, že táto cesta je jednoduchá, že budeme uchránení od utrpenia a núdze, ale keď sa nám podarí otvoriť zrak, pozrieť sa za toto všetko, nájdeme silu na to, aby sme dokázali znášať a niesť všetko, čo nás utláča, umára a to všetko vo viere v svetlo a v radosť, ktorá nás na konci očakáva. Možno sa v nás vynorí spomienka na tú alebo onú osobnú skúsenosť, na to ako sa vo veľkej kríze a ochromujúcej nezmyselnosti opäť objavila v nás Božia iskra prinášajúca život a my sme pomocou láskyplného vedenia iných boli vyvedení z našich smrteľných úzkostí, objavili sme v sebe opäť našu vlastnú silu a vďaka tejto skúsenosti sme sa sami stali svetlom pre druhých. Radosť z úrody sa ukáže až po ťažkej, namáhavej práci na poli. Je potrebné, možno, kus "poriadnej" (= telesno-duševno-duchovnej) práce na preoraní nášho vlastného vnútra a to tak, že pripustíme v nás boj tých rôznych síl a naučíme sa tak integrovať v nás tie rozličné svetlé a temné stránky. Až potom sa môžeme stať ľuďmi naplnenými svetlom. Na začiatku cesty stojí Ježišovo ohlasovanie v pohanskej Galilei. To znamená v tej krajine, ktorá bola celé storočia obsadená cudzincami, v krajine mimo hraníc židovského národa. Na začiatku cesty stojí prísľub, že budem prijatý taký, aký som, v krajine mojich nielen silných stránok, ale aj tých slabých.

V tieni smrti sa objavuje svetlo. Môj život už nie je bez zmyslu, bez cieľa, pretože – dokonca aj v telesnej smrti – je zachovaný v spoločenstve s Bohom.

Obráť sa, konaj pokánie, hovorí ku mne Ježiš. Už nemusíš zapierať svoje chyby alebo ich bagatelizovať. Nemusíš už v sebe potláčať to nevydarené v tvojom živote. Pretože Božie kráľovstvo je blízko, keď všetko choré je prijaté bez strachu a tak to môže byť aj uzdravené. Takéto skúsenosti mali ľudia, ku ktorým Ježiš hovoril: "Obráť sa! Pretože Božie kráľovstvo je blízko." Volal ich takých, akí boli, povolával ich s ich silnými stránkami, s ich slabosťami, bez akejkolvek podmienky. Keď najprv začuli jeho volanie, a keď ho potom aj prijali, mohol im dať cieľ a dôvod nanovo začať ich život.

Máme dnes odvahu veriť v toto prísľúbenie, veriť, že sa v Ježišovi môžu naplniť staré sny o spásanosnom živote a o spravodlivosti? Keď budeme úprimní, budeme musieť si priznať, že nám v tom nie zriedkavo bránia naše výhrady. Držíme sa radšej toho, čo sa dá uchopiť, poznať, čo je blízko, čím sa dá sa disponovať, a čo nás robí určitým spôsobom závislými, pretože potom už nemáme tú slobodu odvážiť sa podstúpiť to neznáme, nové, bláznivé... Evanjelium nás pobáda na základe rozprávania, príbehov o povolání učeníkov podstúpiť toto bláznivé, "nerozumné": zdá sa to byť úplne bláznivé nechať všetko ležať a stáť, aby sme vyrazili na novú cestu. Ale možno už vôbec nemôžeme a nevieme inak, keď sa nám "ukáže svetlo"? Keď budeme cítiť, že sme volaní celkom osobne, keď si budeme toho vedomí, že život nás práve volá, potom budú smerovať naše cesty k svetlu.

Ježiš povolával svojich nasledovníkov hocikde a hocikedy. Prečo by to tak nemohlo byť aj dnes a teraz a práve ja?